

wad ennestele tenistust omma ammeti joukama meistride jurest, et saaksid mitto muud ja teist modi tööd nähha, kui neil koddoo olli olnud. Monned sellid lähwad üsna kaugel ja mitto riki läbbi. Kui nemmad moistlikkud, kassinad ja priisked tõteggjad on, kes omma ammeti peäle hästi on õppetud, siis leiawad omma teerei si peält eunamiste iggast juremast linnast peagi head tenistusse kohta, nenda et neil ommast piisokesest warrast suurt kullutamist ei olle mitte tarwis, ja et tee-roaks neile suggu ikka kukuksse järrele jääb.

Se mis siin nimmetati, läks ehk selletamis- seks ja nago eestkõitneks tarwis selle juttustamis- se jures, mis nüüd kätte saab.

Kaks saksa handwerki sellit, teine seppa am- metist, teine tislari ammetist, kes jubba isfamaal lahke sõbrusse sees ollid ellanud, juhtusid omma ammeti reisi peäl ühhe woõra linna sees kogge- matte jälle kokko. Suur olli mõllematte rõõm, sest et keik teised seal linnas neile üsna woõrad ollid. Iggaühhel olli omma ammeti meistri jures tööd, kelle kallal nemmad truid ollid. Kui päwa tö aufaste tehtud ja puhkamisse õhto aeg kätte sai, tullid nemmad ennamiste ikka teine teist waatma ja meelt jahhutama mõnnusa kõnnele-

miiste läbbi, mis nende isä ja emma ning sug- gulaoste ja kodduse luggu peäl käisid, nenda kui ollid ommal armsal sündimis- se kohhal sedda keik järrele jätnud. Terwet aastat ollid nemmad seal woõras linnas aufaste läbbi aianud ja iggaüks omma ammeti polest kaunis paljo jure õppinud. Siis hakkasid jälle emale minnema. Se piis- suke rahha warrandus, mis ollid ennestele kor- janud, olli neil ühheskous, ja se kostas neile kaunis kauaks, sest et ellasid kassinaste ja et ei raisanud sedda mitte lia sõmis- se egga jomisse läbbi. Monned nädalad ollid nemmad omma teerei si peäl rahholiste eddasi sanud, kui juhtusid ühhe suurema linna- se, kus mõtlesid ennestele jälle iggaüks ommas ammetis tööd ning tenistust ot- sida. Nüüd sai agga ueste arwalikkus, et in- nimeste mõtted ei sünni ei ammogi mitte igga- kord ühte Jummal mõtte- dega. Piddid ennestele tööd otsima, agga seppa ammeti sel langes haige wodi peäle, ja se haigus andis ennast kohhe hak- katuses ni rängal wiisil tunda, et tislari sel ei piddand mitte üksnes päwal ja õsel sõbra eest hoolt kandma, waid ka nisuggust roga murret- sema, mis haigele sünnib, ja temmale tohtri ning aaptiki abbi noudma. Oh, mis waene luggu olleks muido sel haigel olnud, kui helde Jummal